

Stk. 2. Vidnerne skal være til stede som testamentsvidner efter testators ønske, og de skal have kendskab til, at det er oprettelsen af et testamente, de bevidner.

§ 43. Vidnerne skal være fyldt 18 år. De må ikke på grund af sindssygdом, åndssvaghed, forbigående sindsvirring eller lignende tilstand mangle forståelse af vidnebekræftelsens betydning.

Stk. 2. En person kan ikke være testamentsvidne, såfremt testamentet indeholder bestemmelser til fordel for ham, hans ægtefælle, forlovede, beslægtede eller besvogrede i op- eller nedstigende linje eller hans søskende eller for personer eller institutioner, til hvilke han ved testamentets oprettelse har en sådan tilknytning, at han har haft særlig interesse i begunstningen. Dette gælder dog ikke, hvis begunstningen er ringe og har rimelig grund.

Stk. 3. At en person er indsat som eksekutor, udelukker ham ikke fra at være vidne.

§ 44. Den, der på grund af sygdom eller andet nødstilfælde er forhindret i at oprette testamente i overensstemmelse med foranstående regler, kan mundtligt meddele sit testamente i samtidig nærværelse af to vidner eller oprette testamente uden vidner ved et egenhændigt skrevet og underskrevet dokument.

Stk. 2. Ved oprettelse af et mundtligt testamente finder bestemmelserne i § 42, stk. 2, og § 43, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, anvendelse. Vidnerne skal snarest muligt nedskrive testamentet og underskrive det således oprettede dokument.

Stk. 3. Et i medfør af stk. 1 oprettet testamente bortfalder, når der i 3 måneder ikke har været nogen hindring for at oprette testamente i overensstemmelse med § 40.

§ 45. Vidnerne bør i deres påtegning på testamentet angive

- 1) deres stilling og bopæl,
- 2) tid og sted for underskriften,
- 3) om de ved testators underskrift eller vedkendelse af testamentet har været samtidigt til stede efter testators ønske,
- 4) om testator var i stand til fornuftmæssigt at oprette testamente, samt
- 5) andre omstændigheder, som kan være af betydning for testamentets gyldighed.

Kapitel 9.

Genkaldelse af testamente.

§ 46. En testamentarisk bestemmelse kan genkaldes i testamentsform eller ved, at testator på anden måde utvetydigt tilkendegiver, at den ikke længere skal være gældende.

Stk. 2. Vil testator i øvrigt gøre forandringer i testamentet, skal det ske i overensstemmelse med reglerne om oprettelse af testamente.

§ 47. Ensidig genkaldelse af et gensidigt testamente skal for at være gyldig meddeles den anden part, medmindre dette af særlige grunde er udelukket.

§ 48. Indeholder et gensidigt testamente mellem ægtefæller bestemmelser om senere fordeling af arven, kan den længstlevende ægtefælle ændre testamentets bestemmelser herom, for så vidt angår sit særeje og halvdelen af det tidligere fællesbo. Dette gælder dog ikke, såfremt andet er bestemt i testamentet eller klart fremgår af dette.

§ 49. I de i § 38 omhandlede tilfælde skal et testamente, som den ene ægtefælle har oprettet til fordel for den anden ægtefælle, anses for genkaldt, medmindre særlige omstændigheder taler herimod.

Stk. 2. Det samme gælder, såfremt nogen har oprettet testamente til fordel for sin forlovede, og forlovelsen hæves.

Kapitel 10.

Om testamenters ugyldighed og anfægtelse.

§ 50. Et testamente er ugyldigt, hvis testator ikke ved oprettelsen opfyldte betingelsen i § 39, eller hvis testamentet ikke opfylder formforskrifterne i § 40, jfr. §§ 42 og 43, eller § 44.

§ 51. En testamentarisk bestemmelse er ugyldig, såfremt testator ved dens oprettelse på grund af sindssygdом, åndssvaghed, forbigående sindsvirring eller lignende tilstand manglede evnen til fornuftmæssigt at råde over sine ejendele.

§ 52. En testamentarisk bestemmelse er ugyldig, hvis den er fremkaldt ved tvang,